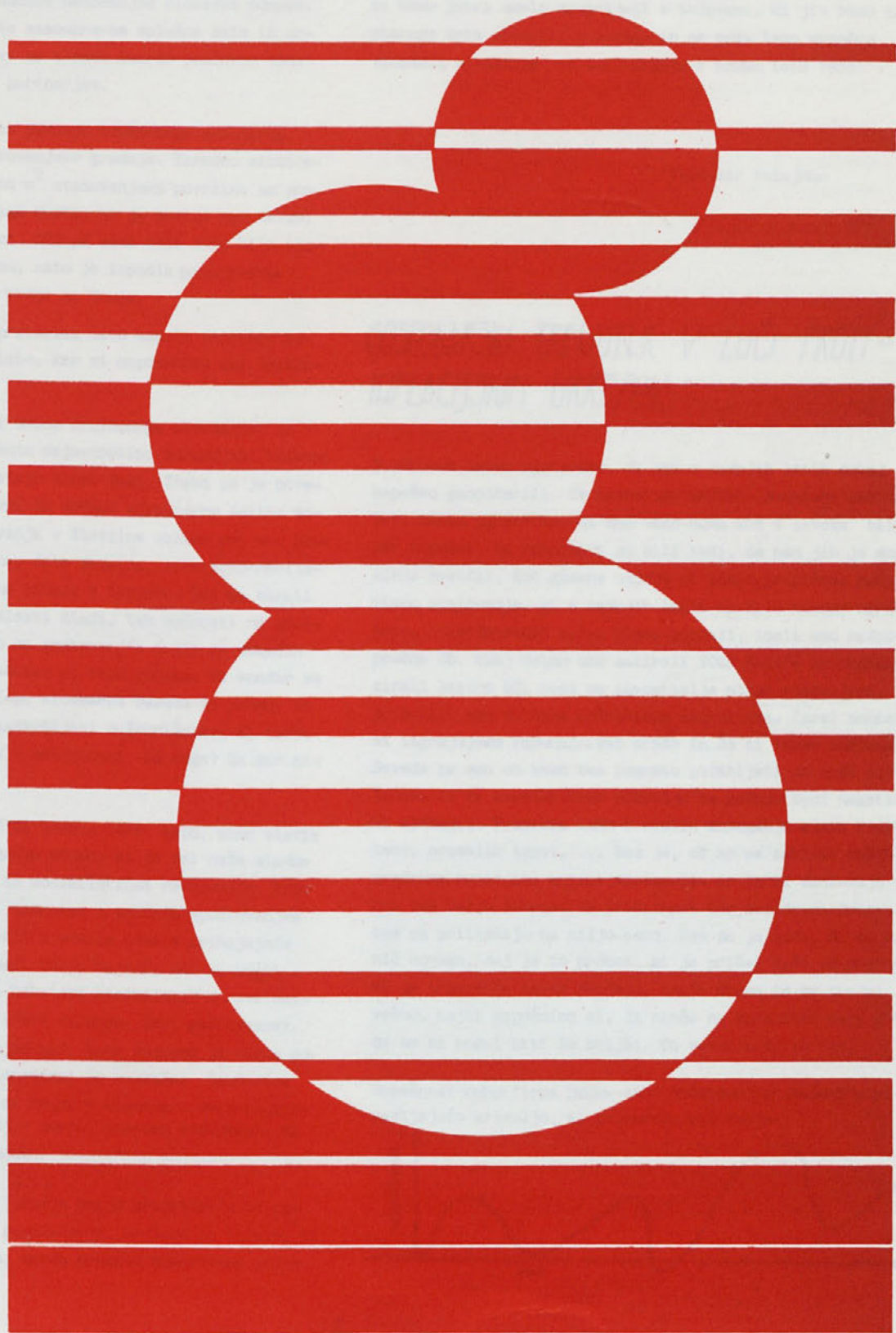

elektromotor

glasilo DO ISKRA ŽELEZNIKI
leto VII, št.6 december 1987

vojne?

Preteklo leto je bilo za našo DO uspešno, čeprav tudi problemov ni manjkalo, a smo jih, vsaj do sedaj, uspeli zadovoljivo reševati. Tudi nas pestijo ukrepi zvezne vlade (ZIS), in če se stvari ne bodo spremenile v pozitivno smer, se nam v novem letu slabo piše. Vendar ne kaže vso krivdo za slabe napovedi iskati zgolj v takih ali drugačnih ukrepih zvezne vlade. Ključ do boljših rezultatov je tudi v nas samih. Predvsem moramo bistveno izboljšati kvaliteto naših proizvodov, doseči boljši izkoristek delovnega časa, vzpostaviti več reda in delovne discipline, izboljšati odnos do družbene lastnine in se truditi, da bi ustvarili čimboljše, čimbolj humane medsebojne človeške odnose. Spoštovati moramo sprejete samoupravne splošne akte in organizacijske predpise, ter se v vseh ozirih poslovno obnašati do tujih in domačih partnerjev.

Preteklo leto je bilo leto padanja družbenega standarda, še posebej reševanja stanovanjske gradnje. Izredno zaostreni kreditni pogoji in cena m² stanovanjske površine so povsem izločili individualnega kupca, ki je postal pod takimi pogoji kreditno nesposoben. OZD pa same tudi niso bile sposobne prevzeti vseh bremen, zato je izpadla prepotrebna gradnja stanovanjskega bloka na Trnju.

Nasprotno pa smo prav v preteklem letu uspeli bistveno povečati počitniške kapacitete, kar ni nepomemben del družbenega standarda.

Tudi kultura sodi v širši sklop družbenega standarda, in se ji, kot ostalim družbenim dejavnostim: zdravstvu, telesni kulturi, socialni itd. obetajo slabi časi. Treba pa je povedati, da imajo naši delavci in občani sorazmerno velike možnosti aktivnega vključevanja v številne oblike kot so: pevski zbori, likovna skupina, foto skupina, literarno-recitacijska skupina in godba na pihala v Alplesu. Žal pa hkrati ugotavljamo, da ljudje, zlasti mladi, teh možnosti ne koristijo. Bili smo priča, ko na gostovanjih tujih in domačih zborov in gledaliških predstav ni bilo obiska. Pa vendar se je tu slišala in gojila lepa slovenska beseda in pesem. Po vsem tem pa se najdejo zaskrbljeni dušebrižniki, ki tarnajo, da je slovenski jezik v nevarnosti. Od koga? Ga mar nismo sami zanemarili?

Kmalu, ko bomo že zakoračili v novo 1988. leto, bomo slavili spomin na veliko dražgoško bitko, ki je del naše slavne narodnoosvobodilne vojne in socialistične revolucije. Prav je, da se ob tej priliki spomnimo z velikim spoštovanjem vseh, ki so globoko verovali v svetle ideale prihajajoče socialistične družbe in dali zanjo največ, kar so mogli - svoje življenje. Danes bi nekateri socialistično revolucijo radi prikazali kot zgrešeno dejanje, KPJ, partizanski boj pa kot navadno "kavbojščino". Take poskuse je treba odločno zavriniti, ker so zlonamerni in sovražni. Zgodovina je že ocenila veličino tega boja, o katerem z velikim spoštovanjem govorijo tudi v svetu, posebno v deželah, ki so bile same oropane svobode.

Naj ob koncu tega zapisa izrazim svoje prepričanje in optimizem, da bomo nastala protislovja, zablode in težave, ki so jih povzročile napačne, morda premalo znanstveno prete-

htane odločitve, uspešno rešili, če bomo ostali enotni, a odločni, da se postavimo po robu vsakomur, ki bi še naprej hotel "ribariti v kalnem". Mislim, da morajo pri tem DPO odigrati svojo vlogo, posebej še sindikat in ZK, ki ne moreta in ne smeta delovati izven in mimo interesov delavcev. Enako velja to za mladino in SZDL kot frontno organizacijo.

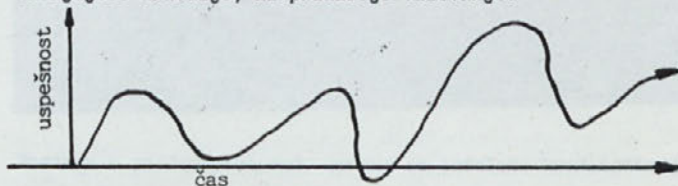
Zato v slovo staremu letu in v čast novemu izpijmo kozarce sladkega vina in pozabimo za trenutek na vse, kar nas teži. Nazdravimo sreči, zdravju in veselju. Želimo vsem tisto, kar si sami najbolj želimo. Naj za hip premaga lju-bezen sovraštvo in poskusimo, da bi tako tudi ostalo. Naj nam ta vesela silvesterska noč da novih moči in volje, da se bomo jutri smelo spoprijeli s težavami, ki jih bomo iz starega leta prenesli v novega in se prav tako uspešno spopadli s tistimi, ki bodo prišle v novem letu 1988.

Vladimir Polajnar

GOSPODARSKI TREJUTEK V LUČI PROTI- INFLACIJSKIM UKREPOV

S ponosom lahko ugotovimo, da smo v zadnjih letih dokaj uspešno gospodarili. Če napravimo kratko inventuro zadnjih let, lahko ugotovimo, da smo tako doma kot v izvozu bili kar uspešni, in rezultati so bili taki, da nam jih je marsikdo zavidal. Kot glavne uspehe si lahko pripišemo pozitivno poslovanje, ki v zadnjih letih ni bilo nikdar ogroženo, likvidnostnih težav nismo poznali, imeli smo nadpovprečne OD, vsaj delno smo sanirali TOZD Reteče in organizirali lastno DO, tudi na investicije nismo pozabljali, pridobili smo si nove počitniške kapacitete, (pre) počasi si izgrajujemo računalniško mrežo in še bi lahko naštevali. Seveda pa smo ob vsem tem pogosto pozabljali na naše dolžnosti in na marsikaterem področju se kažejo tudi negativni elementi. Predvsem imam v mislih doseganje slabe kvalitete, prevelik izmet, ... Res je, da so se zahteve naših, predvsem zunanjih, kupcev spremenile in le ti zahtevajo od nas vse večjo točnost in preciznost ter solidnost dobav, ob tem pa pritiskajo na nižjo ceno. Res pa je tudi, da to ni nič novega, saj je to proces, ki je pričel teči od momenta, ko je trgovanje sploh pričelo, traja danes in bo trajal večno. Kajti zapomnimo si, da nihče ne more biti tako dober, da ne bi mogel biti še boljše. To velja tudi za nas.

Uspešnost vsake firme lahko zelo enostavno prikažemo s ponavljajočo krivuljo, ki prikazuje valovanje:

V zadnjem času smo že ugotavljali, da smo zopet dosegli zgornjo vrednost krivulje in da je pred nami padec. Da bi bil ta padec čim blažji, smo v avgustu izdelali program ukrepov za izboljšanje poslovanja v naši DO. Nekatere naloge so bile kratkotrajnega značaja, druge pa dolgoročne. Nekaj nalog je že uspešno zaključenih, druge so začete in so v teku.

Kot strela z jasnega, ki jo pričakujemo ob julijski vročini, pa so prišli interventni ukrepi, ki nam na žalost ne prinašajo nič dobrega. Morda pa le neko streznitev! Ukrepi v zelo skopih besedah za našo DO pomenijo sledeče:

1. povečanje cen naših osnovnih materialov, kot so:
  - železo za 63 %,
  - izdelki iz bakra za 25 %,
  - izdelki iz aluminija za 75 %;
2. povečanje cen energije do 50 %;
3. povečanje cen uvoženega blaga (10 % + devalvacija) za najmanj 35 %;
4. zmanjšanje uvoznih stimulacij iz 26 oziroma 40 %, na 10 oziroma 25 %;
5. zmanjšanje cen elektromotorjev na domačem trgu do 13 %,

Na drugi strani pa smo seveda nekaj tudi pridobili in sicer:

- A) povečanje cen GA za 25 %,
- B) povečanje cen sesalnikov za 11,8 %,
- C) rentabilnejši izvoz za 35 %.

Ko se bodo izvedle vse spremembe od 1 do 6 in od A do C, bo veljala 6 mesečna zamrznitev cen.

Če pod vse našete faktorje napravimo črto, ugotovimo, da so se nam lastne cene dvignile pri motorjih in gospodinjskih aparatih za približno 30 %.

To pa je tak skok, da ga kljub pozitivnim momentom iz točk A, B in C ne moremo nadoknaditi.

Cilj zakonodajalca je jasen: izboljšati pogoje bazni industriji na račun predelovalne.

Ob vsem navedenem pa je nekaj tudi jasno, in sicer to, da smo se s podobnimi težavami že srečevali in jih tudi premagali. Seveda pa bo ob tej situaciji to precej težje, saj takega razkoraka naenkrat ne pomnim.

Od nas vseh pa je seveda odvisno, kako bomo znali iz težav izpluti, predvsem pa je pomembno, da se ladja ne bo potopila. Zato pozivam vse, da ne lomijo vesel in da veslajo v isto smer. Seveda pa je največ odvisno od krmarja, ki, verjemite mi, ne bo imel lahkega dela.

Igor Dolinar, oec.

10 LET POSLOVNO-PROIZVODNEGA SODELOVANJA MED ISKRO ŽELEZNIKI IN ISKRO ŽUŽEMBERK

V soboto 14. novembra 1987 smo delavci ISKRE Železniki in ISKRE Žužemberk praznovali 10 - letnico medsebojnega poslovno proizvodnega sodelovanja. Praznovanje ni bilo zelo bleščeče, z velikimi stroški, pač pa je bila to skromna, a zelo pristrčna proslava, ki smo se je udeležili tisti delavci obeh kolektivov, ki so ali pa še sedaj najbolj sodelujemo med sabo na raznih področjih dela.

ISKRA Železniki je bila leta 1977 v precejšnjem širjenju, vendar ji je takrat primanjkovalo proizvodnih kapacitet. ISKRA Žužemberk pa je imela prav v tistih letih določeno krizo v njeni proizvodnji. Navezani so bili stiki vodilnih delavcev obeh delovnih kolektivov in začelo se je poslovno proizvodno sodelovanje, ki je naraščalo tako, da je danes zaposlenih v ISKRI Žužemberk na programu "Iskra Železniki" skupaj 135 delavcev v neposredni proizvodnji kot tudi izven nje.

Iskra - TOZD Keramični kondenzatorji (KEKO) Žužemberk je sestavni del DO Iskra Elementi. Iskra Žužemberk sicer zaposluje oca 500 delavcev. Njihov glavni program pa je proizvodnja keramičnih kondenzatorjev, večplastnih kondenzatorjev in inženiring dejavnost, t.j. izdelava opreme za proizvodnjo kondenzatorjev, ki zajema vrednostno že 30 % skupnega prihodka. Veliko te opreme že izvozijo, oskrbujejo pa seveda tudi sebe s to moderno opremo.

Poleg precej velikega sodelovanja z Iskro Železniki poslovno proizvodno sodelujejo tudi z Iskro Kibernetiko, TOZD Stikala. Kot ostalo proizvajajo še statorje fluorescentnih luči in večkanalne profesionalne javljalnike plina.

Iskra Žužemberk izdeluje sedaj letno za Iskro Železniki preko 1.300.000 statorjev različnih kod in sestavi preko 1.700.000 ščetk. Iskra Žužemberk oskrbujemo s statorskimi paketi in ostalimi glavnimi deli in materiali, le-ta pa na-

Direktor Lavrič govori o proizvod.procesu v Zužemberku

Zanimiv detajl iz proizvod.večplastnih kondenzatorjev

vija, sestavlja, impregnira in kontrolira kakovost ter nato gotove podsestave pošilja v Iskro Železniki za nadaljnjo montažo. Tako sodelovanje poteka na osnovi sklenjenega sporazuma tako, da se stalno dogovarjajo strokovne službe obeh kolektivov o planskih potrebah, transportu, kakovosti in njenemu nadzoru, tehnični pomoči, montažnih orodjih in pripravah ter osnovnih sredstvih, kako vse to najbolj ekonomično vskladiti. Oba kolektiva je vodila v tako sodelovanje samo ekonomska zakonitost obeh partnerjev. Seveda v tem sodelovanju včasih nastopajo tudi težave, ki pa jih uspešno premagujemo.

V naslednjem letu nameravamo delno prenoviti navijalne stroje ter nekatera orodja in priprave, kajti prenešana oprema iz Železnikov je že kar precej izrabljena.

Na pobudo delavcev Iskre Žužemberk sta se sindikalni organizaciji obeh kolektivov dogovorili o praznovanju 10-letnega medsebojnega sodelovanja. Tako je 46 delavcev Iskre iz Železnikov odpotovalo pod vodstvom predsednika našega sindikata Franca Hajnriharja v soboto, 14.11.1987 v zgodnjih jutranjih urah z avtobusom v Žužemberk. V tovarni so nas pristrčno pričakali tisti delavci, ki delajo z nami, na čelu z njihovim predsednikom sindikata Kocmur Jožico in direktorjem Dušanom Lavričem in nam zaželeli dobrodošlico. Po majhni pogostitvi smo se odpravili na ogled tovarne, kjer smo videli zanimivo tehnologijo proizvodnje kondenzatorjev ter izdelavo opreme za tako proizvodnjo kot tudi način izdelave statorjev za nas. Kljub temu, da proizvodnja v glavnem ta dan ni delala, pa smo se lahko prepričali, o pridnosti in uspešnosti delavcev Iskre Žužemberk. Lahko tudi pohvalimo čistočo in urejenost proizvodnih prostorov.

Kljub temu, da je neprestano močno padal dež, smo naš program praznovanja popestrili z obiskom Kartuzije Pleterje. Pot nas je vodila po zanimivi dolini Krke mimo Dolenjskih toplic do Novega mesta v Pleterje. S seboj smo imeli zanimivega vodiča Ivana Polzelnika iz Iskre Žužemberk, ki nam je sproti med vožnjo razlagal zanimivosti, ki smo jih videli iz avtobusa po celi poti od Žužemberka pa vse do Pleterij in nazaj do Žužemberka, kjer je bilo popoldne tovariško srečanje. V Pleterjih smo si ogledali film o izredno zanimivi in bogati zgodovini in sedanosti tega samostana.

Kljub temu pa nas je kar precej menilo, da je škoda, da si sedanosti ne moremo ogledati v živo, ampak smo vse videli prikazano na sicer čudovitem filmu.

Tovariško srečanje obeh kolektivov je bilo popoldne v gostilni Stupar v Dvoru pri Žužemberku. Ob kosilu je predsednica sindikata Iskre Žužemberk Jožica Kocmur povabila direktorja obeh kolektivov naj spregovorita nekaj besed. Najprej je Dušan Lavrič, direktor Iskre Žužemberk, povedal, da se je leta 1974 začelo za njih težko obdobje, saj je padalo zanimanje za njihove izdelke in bila je nevarnost, da bodo morali odpustiti delavce, zato je izrazil hvaležnost za zaposlitev toliko njihovih delavcev s programom iz Železnikov. Zagotovil je, da bodo tudi v prihodnje z enako kakovostjo in prizadevnostjo izvrševali dogovorjeno. Zaključil je z željo, da še povečamo obseg medsebojnega sodelovanja in sicer še na višji stopnji skupnega dela.

Odgovoril mu je glavni direktor DO Iskra Elektromotorji Železniki Tone Rakovec. Ugotovil je, da je po negotovem začetku sodelovanja dokaj hitro steklo, se dvigalo v obsegu sodelovanja do današnjih dni in sicer s stalnim zaposlovanjem 135 delavcev Iskre Žužemberk na programu Iskra Železniki. Opozoril je na manjši padeč tovrstne proizvodnje, vendar pa računamo, da bo v naslednjem letu nivo sodelovanja približno enak kot v letu 1987, pri čemer bo treba proizvajati izredno kakovostno in bistveno skrajšati roke dobave, kar mora imeti vpliv tudi v povečanju "obratov" pri našem sodelovanju. Zahvalil se je za dosedanje sodelovanje in povabil Žužemberčane, da vrnejo obisk spomladi v Železniki.

Oba direktorja sta ob sodelovanju predsednikov sindikata izmenjala spominski darili in nazdravila zbranim članom obeh kolektivov.

Že med kosilom so se oglašale harmonike, vendar je pravo veselje nastalo, ko je začel igrati ansambel Kristal. Ob letošnjem vinu, ki smo ga z veseljem poskušali, in ob veseli glasbi so seveda pete postale zelo lahke in člani obeh kolektivov so se pomešali v veselem pomenkovanju in plesu, ki je trajal vse do poznih nočnih ur, ko se je bi-

Razlaga o profes.proizvod. opreme za izdelavo kondenzatorjev

Kartuzija Pleterje

lo treba posloviti od gostoljubnih Žužemberčanov. Se enkrat smo jih povabili spomladi v Železnike.

Spoznali smo, da med nami ni le poslovno sodelovanje, ampak so se spletle že tudi človeške in prijateljske vezi.

Delavci Iskre Železniki smo se zadovoljni vračali domov in prav zanimivo je bilo videti nazaj grede v avtobusu, kakšna gneča je bila v sredini avtobusa, kljub temu, da je bilo precej sedežev praznih. Najbolj žejne je seveda odžejala popotnica.

Peter Ceferin, dipl.inž.

Fotografije: Jože Tolar, inž.

SEJEM PRODUKTORNIKA MÜNCHEN 1987

Četrtek dvanajstega novembra. Polno natovorjena katroa v zgodnjem jutru hiti proti Ljubljani. Jožica, Miro, Andrej in Marjan sedimo v avtu, beseda ne steče, turbno jutro, zgodnja ura in kislo vreme uspavajo.

Avtobus čaka na dogovorjenem mestu, hitro najdemo mesto v parkirni hiši in zložimo prtljago v avtobus. Še imamo četrtr ure in bližnji Kompasov bife je dobrodošlo pribežališče. Topla kava nam razveže jezike. Odhod avtobusa je točen. Vodič, očitno tudi zaspan, ima probleme s preštevanjem. Kmalu ugotovi, da manjka Gaser. Miro protestira in vodič le ugotovi, da ima na seznamu dva enaka primka. Manjkajoči Gaser vsopi v Kranju in problem je rešen.

Prehod na Ljubelju ni razburljiv, odirniki so zaspani in ni nobenega na spregled. Dani se, ko avtobus brzi skozi Celovec mimo Vrbskega jezera in dalje proti Turam. Pogled iz avtobusa je zanimiv, sedeži, dvignjeni vsaj poldrug me-

ter nad cesto, omogočajo precej drugačen razgled kot je razgled iz osebnega avtomobila. Kratek postanek ob motelu Wienerwald pod Visokimi Turami, obvezna kava, prvo spoznavanje med potniki in hajd naprej. Na nemški meji niso radevedni in nas brez pregleda potnih listov spustijo naprej. Že smo na poti v jugoslovansko nakupovalno Meko.

Vodič kombinira zasedenost hotelskih postelj in prične s kupčijo. Vsak ima na razpolago dve vstopnici za sejma, lahko pa zamenja eno za večerjo, vendar bo Kompas obračunal marke po 950 din (pred devalvacijo). Železnikarji smo trdni in se ne damo. Prepričano smo, da bo večerja v ožjem krogu v Matžarju ali Wienerwaldu prijetnejša.

Ze je tu München. Avtobus vstavi pred hotelom in predno pospravimo našo prtljago, nastane na ulici ogromna gruča besnih voznikov, ki ne morejo mimo avtobusa. Sobe so razdeljene, ura je skoraj pol štirih, do sejma je pol ure peš hoje. Ugotovimo, da je za ogled sejma prepozno, zato se vsak po svoje razkropimo po mestu.

Korak namerim proti centru. Polne izložbe tehnične robe vabijo. Množice zijajo v najnovejše dosežke tehnike in v žepu preštevajo in ocenjujejo svoje finančne sposobnosti in korajžo na mejnem prehodu doma. Človek bi rekel Babilon narodov, vendar bi se razočaral; na ulici slišiš slovensko, srbsko, hrvaško in sočno bosansko govornico, le bavarskega narečja skoraj ni slišati. Po čutimo se skoraj domače.

Zvečer se lačni zopet najdemo. Vsi štirje se odločimo za večerjo v Winderwaldu. Lakota je potešena zato prija bavarsko pivo. Po prvi rundi se razvežejo jeziki in govor gladko steče. Kazalci na uri se hitro premikajo, vendar naša družba vse bolj vneto preleva probleme svojega dela in tovarne. Zanimivo, kako jih z lahkoto razrešujemo. V o rešimo skoraj vse, ugotovimo, da bi bilo dobro pred ogledom sejma tudi malo spanja.

Zbudi me besno zvonjenje telefona. Ko najdem slušalko, mi prijazni glas portirja zaželi uspešen dan. Skušam, še napol v spanju, izvedeti koliko je ura, vendar mi portir ponavlja željo za prijeten in uspešen dan. Ugotovim, da se oglašava avtomat. Prijeten tuš prepodi zaspanost, še zajtrk in že smo na sejmu. Tu se Železnikarji razdelimo v dve grupi. Z Jožico odideva na dogovorjen sestanek na razstavnem prostor Phytrona, Miro in Andrej pa po planiranem programu v druge hale. Najin termin pri Phytronu so zasedli drugi Iskraši, zato se dogovoriva za popoldan. Miro in Andrej si ogledujeta novosti na področju elektronike in softwara, ostali pa predvsem aplikacije koračnih motorjev v avtomatih in napravah. Z grenkim priokusom ob mislih na stanje jugoslovanske industrije si ogledujemo razstavljen opremo, ki je sposobna opraviti najzahtevnejše operacije tisočev rok brez napak in človeških pomanjkljivosti. Jožica pridno beleži tipe koračnih motorjev, ki se uporabljajo v teh napravah. Koliko človeškega uma je vgrajenega v naprave, ki imajo namen povečati tekmo po perfektnosti med proizvajalci elektronske industrije. Ure minevajo kot trenutek. Zoper se odpravimo k firmi Phytron. Spet so tu gosti in g. Schmid je zaseden. Z drugimi sodelavci firme se zato lotimo preizkusa programiranja koračnih motorjev. Jo-

žica natipka pripravljeni program, sogovornik nam popravi manjše napake in program steče. Ugotovimo, da je pozicioniranje možno hitreje, zato napišemo nov program, še manjša korekcija in program je zopet O.K. Sedaj za pogovor ni več časa, domenimo se za sestanek naslednji dan. Zunaj ponovno dežuje. S podzemno smo hitro na glavni železniški postaji. Se skok v hotel in potem na večerjo h Katárajú. Ob dogovorjeni uri Andreja in Mirota ni. Prazen želodec zahteva svoje. Z ostalimi odidemo v dogovorjen lokal in tu ju najdemo. Andrej in Miro sta danes redkobesedna, vsi smo pod vtisom ogledovanja. Večerja je kratka, pivo ne steče. Besede se vrte okrog sejma. Naporen dan je za nami, zato gremo vsi skupaj s „kurami“ spat. Sobota kaže na lep dan. Pred sejmíščem smo med prvimi obiskovalci. Pri Phytronu uspemo priti pred našimi sogovorniki. Ko pridejo, se pogovarjamo o uspehu na sejmú, o morebitnih bodočih naročilih in kvaliteti naših dobav. G. Schmid se zanima za možnost večjih dobav po posamičnih mesecih. V dogovoru je s kupcem o dobavah do 3000 motorjev mesečno za tip 478 (!). Obetavna je tudi dimenzija motorja 476, zato naj bi po povratku poslali ponudbe in roke dobav.

Končati moramo. Se ogled hale, v kateri razstavlja Iskra. Tu se zanimam za naše koračne motorje, za katere sem pred sejmom poslal vodji razstavnega salona prospekte in cenik. Na razstavnem salonu me zavrnejo, češ da sem "zgrešil" razstavo in da za koračne motorje lahko povprašam na sejmú v Parizu, ki bo naslednji teden. Le kje neki so potem naši prospekti, si mislim in si ogledam še salon Berger Lakra, ki poleg opreme "brez sramu" razstavlja tudi svoje koračne motorje.

Bliža se poldan, še skok v podzemno in že smo v hotelu. Pred odhodom avtobus ponovno povzroči gručo na cesti. Točni smo. Vodič obljubi, da bomo do desete ure v Ljubljani. Napredujemo hitro. Na mejnem prehodu med Nemčijo in Avstrijo se ne zanimajo za nas. Nakupljeno blago se pojavi v rokah sopotnikov, ki hitijo s potrdili za vrnitev davka na carinski urad. Opravimo in že hitimo Turam naproti. Vreme se kisa in prične snežiti. Kratek postanek na Podljubelju v Avstriji nekateri izkoristijo za zadnje nakupe. Še nekaj kilogramov kave izgine v prtljagah sopotnikov. Ljubelj in meja.

V avtobusu postane tiho, ko se ustavimo pred zapornicami. Cariniki nas mehčajo kakih deset minut, nato eden vstopi. V svojem stilu povpraša potnico na prvem sedežu, kaj ima prijaviti? Med besedami kot "skoraj nič", potnica zmedeno našteva malenkosti, ki naj bi jih vsebovala njena prtljaga.

Carinik ne pomišlja dolgo, na svojstven način nas povabi v razmočen sreg. Vsak izvleče svojo prtljago in se po šolarsko postavi v vrsto. Carinik ponavlja svoj postopek. Ob zaprti prtljagi najprej vpraša, kaj imamo prijaviti, nato pa preide na kontrolo resničnosti prijavljenega. Meša po prtljagi kot branjevka po sodu, iz katerega prodaja kisló zelje. Mnogim preproste ukane uspejo in veselo odhajajo proslavljat v bližnji Kompasov bife, drugi spet s kislím obrazom plačujejo carino. Vodičeva napoved je bila resnična. Avtobus z bolj ali manj zadovoljnimi potniki se

je ustavil pred Kompasom v Ljubljani skoraj točno ob desetih.

Še pozdravljanje s starimi in novimi znanci in naše potovanje je končano.

Marjan Lužnik, inž.

7. EMO MILANO 1987

EMO je specializirana evropska razstava obdelovalnih strojev z udeležbo razstavljalcev iz celega sveta. Prireja se na vsaki dve leti, s tem da je bila letos v Milanu na razstavišču s površino preko 110.000 m².

Industrija obdelovalnih strojev, kot panoga, zavzema sorazmeroma majhen odstotek v industriji, vendar pa ima specifičen in ključni položaj. Je osnova vsej kovinski predelovalni industriji, ima velik vpliv na produktivnost, kvaliteto in je nosilec njenega tehnološkega napredka.

Ponudba na letošnjem sejmú je bila usmerjena predvsem na obdelavo kovin, s tem, da je vedno večji poudarek na CNC strojih, in sicer ne samo pri strojih za odrezavanje, ampak tudi pri preoblikovalnih strojih. Klasičnih obdelovalnih strojev proizvajalci praktično ne razstavljajo več. Pri CNC strojih je bilo opazno predvsem:

- težnja po poenostavljenem, hitrejšem in učinkovitejšem upravljanju stroja (primerne strežne naprave, možnost enostavnega, direktnega programiranja na stroju, grafika, kontrola, obsežni diagnostični programi za opozorilo o motnjah in ustrezno ukrepanje),
- vse večji poudarek na obdelovalnih centrih in na fleksibilnih obdelovalnih sistemih, kjer so združeni tudi z roboti ali manipulatorji) postopki vpenjanja, obdelave, menjave orodij, prepenjanja, kontrole in transporta,
- velik poudarek na kontroli oblike in dimenzij (predvsem orodja) z video sistemi.

Posebno zanimivi so potopni erozimati kot CNC fleksibilni sistemi, kjer nam v primerjavi s klasičnimi erozimati lahko odpade zamudna izdelava elektrod oblikovanih po izdelkih, nadomeščajo pa lahko tudi rezkanje in brušenje. Tak fleksibilni sistem vsebuje: CNC potopni erozimat, saržer z elektrodami, transportni sistem z baznimi in aplikacijskimi paletami, merilni sistem z računalnikom za izbiro in kontrolo elektrod ter kontrolo dimenzij in položaja obdelovanca.

Kot spremljajoče veje industrije obdelovalnih strojev so bila na razstavi zastopana tudi druga področja in sicer: orodja in pribor, razna vodila in servo pogoni. Prav področje servo pogonov, za nas najzanimivejše področje, je bilo izredno močno zastopano (po mojih izkušnjah najpopolnejši pregled servo pogonov). Že pregled proizvajalcev servomotorjev iz ZR Nemčije (SIEMENS, BOSCH, BAUMÜLLER,

INDRAMAT, AEG, ENGEL, INFRANOR, ACUTRONIC, IBM, GROSCHOOP, INAG, BUTZ, AREG, ESTAN, PAPST...) pove dovolj o razmahu te veje industrije elektromotorjev. Vsi proizvajalci imajo na razpolago širok razpon ponudbe motorjev (od 0,8 Nm do 50 Nm, nekateri proizvajalci pa že od 0,25 Nm naprej). Se pomembnejše dejstvo, kot je širok spekter ponudbe motorjev, je dejstvo, da vsi proizvajalci ponujajo kompletne servo sisteme, t.j. motorje, regulatorje, napajalnike. Zadnja, a že zdaleč ne najmanj pomembna ugotovitev, je dejstvo, da je pretežna večina razstavljenih motorjev AC, DC motorjev je bilo v skupni ponudbi manj kot 20 %. Podobno razmerje v prid AC motorjev je opaziti tudi pri vgrajenih motorjih na razstavljenih CNC strojih.

Marjan Zlatolas, dipl.inž.

IZGRADNJA PRETVORNIŠKE MREŽE JE ZAKLJUČENA

Ena izmed nalog programa krajevnega samoprispevka v obdobju 1986 - 1991 je tudi izgradnja pretvorniške mreže za posredovanje I. programa TV Zagreb in TV programa studia Koper. Pretvorniki so postavljeni na lokacijah Selca (Miklavška gora), Železniki I. (Strmica), Železniki II. (Bebarev rob), Železniki III. (stolpnica na Kresu).

Postavitev pretvornikov je potekala v sodelovanju med KS Železniki in RTV Ljubljana TOZD Oddajniki in zveze. To sodelovanje smo že koncem januarja letošnjega leta opredelili s pogodbo, v kateri so navedene obveznosti obeh partnerjev.

KS je morala izpolniti sledeče zahteve:

- Na lokaciji Železniki III. zagotoviti zaprt, toplotno izoliran prostor za namestitev aparatur, antenski drog, nizkonapetostni priključek z ločenim števcem porabe električne energije in strelovodno ozemljitev.
- Pridobiti novo lokacijo pretvornika II. in ustrezno dokumentacijo za izvajanje pogodbenih del, organizirati gradnjo temelja za postavitev antenskega droga, zagotoviti zemeljski dovod električne energije s števcem in priključno omarico in izdelati strelovodno zaščito.
- Kupiti pretvornike s tehnično opremo, plačati montažo opreme, meritve in projekt.

RTV se je s pogodbo obvezal:

- da bo adaptiral že obstoječa objekta na lokaciji Selca in Železniki I.,
- da bo sodeloval in svetoval pri izvajanju del, ki jih bo opravljala KS, in
- da bo dela zaključil v roku petih mesecev po izvedenem plačilu.

Celotna vrednost investicije (gradbena in obrtniška dela,

vrednost po pogodbi) znaša 49.885.000 din. Pri tem je treba omeniti, da so del sredstev prispevale tudi krajevne skupnosti Selca (3 milijone), Dražgoše (1 milijon) in Bukovica-Bukovščica (1 milijon), ker tudi krajanji na teh področjih s pretvornika Selca lahko sprejemajo oba programa.

Pohvaliti moramo tudi zavzetost krajanov naselja na Plavžu, ki so s prostovoljnim delom prispevali k zmanjšanju stroškov za gradbena dela na lokaciji Železniki II.

KS je vse obveznosti izpolnila pred postavljenimi roki. Več problemov pa se je pojavilo pri glavnem izvajalcu del. Zaradi težav dobavitelja opreme (IMP Ljubljana) je kasnila dobava pretvornikov. Tudi pri montaži opreme so nastajale nepredvidene težave. Potrebno je bilo spreminjati in usklajevati kanale posameznih pretvornikov, ker je prihajalo do motenj. Izvajalec elektroinstalacij v pretvorniških objektih je imel težave z nekvalitetno opremo (delilni transformatorji). V zadnjem času nam je ponagajalo tudi vreme. Če omenimo še nekatere kadrovske težave v TOZD oddajniki in zveze in prioriteto njihovega dela, potem ni čudno, da so se dela tako zavlekla.

Kljub vsem težavam in problemom lahko ugotovimo, da je akcija uspešno zaključena. Upajmo, da bodo pretvorniki dobro delovali in tako zagotavljali kvaliteten sprejem vseh štirih programov. Če bo kjerkoli prišlo do izpada ali do motenj, je potrebno poklicati tov. Jožeta Kankelja, ki je pooblaščen za odpravo manjših napak na pretvornikih in za kontaktiranje z ustrežno službo na RTV Ljubljana.

Pretvorniki delujejo na naslednjih kanalih:

	VHF	UHF		
	Lj.I.	Lj.II.	Zg.I.	Kop.
Selca (Miklavška gora)	4	26	36	54
Železniki I. (Strmica)	7	31	23	37
Železniki II. (Bebarev rob)	11	28	35	25
Železniki III. (stolpnica)	10	40	46	50

Na VHF področju, kjer je možno sprejemati samo I. program Ljubljana, ni nobenih sprememb. Zato se lahko uporabljajo enokanalne antene za sprejem 4 kanala ali širokopasovne antene od 5 - 12 kanala za sprejem ostalih kanalov.

Na UHF področju se sprejemajo vsi ostali programi. Za sprejem je najprimernejša širokopasovna mrežasta antena od 21 - 69 kanala Gorenje Elrad z oznako TV 4509 H ali ISKRA z oznako : 0945 .

Vse programe iz vseh pretvornikov, razen I. programa iz Selca (4 kanal), pa lahko sprejemamo s kombinirano logaritmično - periodično anteno za VHF področje K 5 - 12 in UHF področje K 21 - 69 (Gorenje Elrad z oznako TLP 3516 H).

V vseh blokkih, kjer so instalirane skupinske antene, bomo te naprave pregledali in dopolnili, tako da bo možen kvaliteten sprejem vseh programov. Dela bomo izvajali v sodelovanju z RTV Ljubljana enotno za vse skupinske naprave na področju Kresa.

Brane Mohorič, dipl.inž.

ŠPORT IN REKREACIJA V LETU 1987

Športna rekreacija ima v času, v katerem živimo vedno večji pomen. Neusmiljen tempo življenja, pri katerem je dragocena vsaka minuta, zahteva od nas velike fizične in psihične napore. Zato se v naši tovarni trudimo, da bi k sodelovanju k rekreaciji pritegnili čimveč zaposlenih. Kajti prav to je eden od načinov pridobivanja novih moči za urejanje ovir tako na delovnem mestu kot v vsakodnevnem življenju.

Ker se vzporedno z iztekanjem leta zaključuje tudi športnorekreacijska sezona, pogledimo, kakšne možnosti za rekreiranje smo imeli, in s kakšnim uspehom smo tekmovali v letu 1987.

Med večjimi športnimi manifestacijami so bile v februarju na Koblj in v Bohinjski Bistrici organizirane športne igre SOZD ISKRA. Na tem tekmovanju smo zasedli ekipno 5. mesto, med posamezniki pa so imeli največ uspeha: v veleslalomu Gartner Krista 6., Mohorič Minka 7., Pintar Izidor 2., Logar Vito 2., Mohorič Ivan 3., Tolar Marjan 3. in Gartner Tone 3. mesto. V tekih Eržen Ivanka 5., Mohorič Minka 6., Mulej Anica 4., Gartner Tone 10., Čenčič Brane 8. in Jelenc Miha 2. mesto. Naslednja večja prireditev je bilo občinsko sindikalno prvenstvo v veleslalomu in smučarskih tekih. V veleslalomu smo ekipno osvojili 1. mesto, posamezno pa Mohorič Minka 1., Logar Vito 1., Frelj Janez 4., Mohorič Ivan 4. in Gartner Tone 2. mesto. V tekih smo ekipno dosegli 4. mesto, posamezno pa Mohorič Minka 5., Gartner Tone 5., Jelenc Miha 5. in Lotrič Tone 3. mesto.

Konec junija so bile v Semiču letne športne igre SOZD ISKRA. Doseženi so bili nekoliko slabši rezultati, saj smo letos po izstopu iz branže nastopili kot samostojna DO, kar je vplivalo na kvaliteto nekaterih ekip. Ekipno smo osvojili 10. mesto, med ekipami pa so bili boljši: balinanje 5., rokomet 4., nogomet 4., in ženske v namiznem tenisu 2. mesto.

V oktobru in novembru smo se udeležili občinskih delavskih športnih iger. Ženske so ekipno osvojile 3. mesto. Med posameznimi disciplinami so bile v odbojki prve, v kolesarjenju in plavanju tretje, v streljanju in namiznem tenisu pa pete. Moški so bili ekipno peti, posamezno pa kegljači prvi, v odbojki tretji in v plavanju četrti.

Nastopali smo tudi v občinskih rekreacijskih ligah in sicer: ženske v odbojki - 2. mesto, moški v odbojki - 4. mesto, v kegljanju - 3. mesto in v namiznem tenisu - 1. ekipa v A ligi 3. mesto, 2. ekipa v A ligi 6. mesto in 1. ekipa v B ligi 2. mesto.

Vzporedno s temi tekmovanji smo izvedli osem tekmovanj na nivoju DO in sicer v plavanju, smučarskih tekih, veleslalomu, izbirnem tekmovanju v veleslalomu za udeležbo na Iskriadi, kegljanju, kolesarjenju, tenisu in streljanju z zračno puško.

Naši delavci imajo možnost, da se udeležijo rekreacije v telovadnici, streljanju z zračno puško, v plavanju. Poleg

tega organiziramo prodajo smučarskih kart - letne, dnevne in poldnevne - za smučišča Stari vrh, Soriška planina in Črni vrh nad Cerkinim.

Na koncu naj poudarim, da pomen teh tekmovanj ni v rezultatih, ki gredo v pozabo, pač pa v psihofizični kondiciji in zdravju, ki si ga pridobivamo z rekreacijsko vadbo. Zato upam, da bo prihodnje leto v naše vrste pristopilo še več zaposlenih.

Brane Čenčič

ODBOJKA

Ob prazniku Dneva republike so v Žireh spet organizirali odbojkarški turnir za ženske. Povabljenih je bilo šest ekip, med njimi tudi naša. Ker sem iz Iskre uspela dobiti samo tri članice, smo se povezale še z drugimi dekletki iz Železnikov, ki hodijo na rekreacijo v telovadnico, tako, da nas je šlo vsaj šest. Iz Škofje Loke sta šli ekipa Lubnika in Občine, v Žireh so sestavili dve ekipi, prišle pa so tudi odbojkarice Cicibana iz Nove Gorice. Kot sem pričakovala, so bile Primorke najboljše, vendar se jim je prva ekipa Žirov v finalu dobro upirala. Po izidu dveh setov 1 : 1 so v tretjem setu Žirovke še vodile, vendar so jih v finišu Novogoričanke za las premagale. V treh tekmah nam je uspelo premagati le drugo ekipo Žirov, medtem, ko smo srečanje z Lubnikom in Cicibanom izgubile. Tako smo na turnirju osvojile četrto mesto.

V Osnovni šoli Železniki pa je tov. Suštar Jaka organiziral tudi turnir v odbojki za ženske, katerega se je udeležilo pet ekip iz Železnikov. Razen učiteljic so v drugih ekipah igrala v glavnem nekdanje rokometiške. Iz svojih izkušenj vem, da tisti, ki se neha aktivno ukvarjati s športom, ne more kar naenkrat pustiti šport. Mislim pa in vidim, da bi na rekreacijo radi hodili tudi tisti, ki se niso nikdar aktivno ukvarjali s športom. Ljudje so se včasih tudi pri delu več gibali, zato jim rekreacija ni bila tako nujna, kot je danes, ko jih vedno več pri delu sedi ali stoji. Kdor pa še doma nima nekaj vrta ali kakšno drugo opravilo, pri katerem naj bi se razvedril, si naravnost želi kakršnega koli gibanja. Ali gre na igrišče igrati nogomet ali košarko, tenis, plavat v bazen, na sprehod, na tek, gre v hribe, pozimi smučat. Nekateri pa bi se tem radi pridružili, pa so presramežljivi, kot da to ni nobeno delo. Mislim, da zmerno gibanje na prostem ali v telovadnici nikomur ne more škodovati, to je naložba za zdravje in dobro počutje. Če bi bila organizirana vadba po skupinah npr. za košarko, za odbojko, aerobne vaje, za nogomet itd., bi bilo zanimanje večje. Veliko žensk se je že zvrstilo na rekreaciji, pa jih večina neha, ker jim igre z žogo ne ležijo, mi pa v glavnem igramo odbojko in košarko. Nekatere, predvsem starejše, se želijo predvsem

razgibati z vajami. Zato pa bi bilo potrebno več organiziranih skupin, katere bi vodil poklicni organizator rekreacije, seveda pa bi bila potrebna tudi športna dvorana, saj se v sedanji telovadnici dobi proste ure samo v poznih večernih urah in še to samo po dve do tri ure za eno organizacijo (NIKO, ISKRO in ALPLES). Mislim, da se pri tolikšnem odvajanju dohodka iz doline eno takšno dvorano tudi zaslužimo. (Da ne govorim o drugih, še bolj potrebnih objektih, kot so šola in vrtec).

Seveda pa o tem lahko samo sanjam, ker je še vedno večina tistih, ki se jim to zdi nepotrebno ter zapravljanje časa in denarja. Verjetno bo moralo preteči še veliko vode po dolini, da se bo mišljenje te večine spremenilo.

M.M.

ZAPISI AMATERSKEGA POTEPUHA

nadaljevanje

Na vlaku za Pariz sva prvič spoznala tegobe železne ceste. Potovala sva ponoči, najcenejša možnost, ki jo uporabljajo vsi popotniki, ker ne plačuješ postelje. Visela sva med spanjem in budnostjo, največkrat sploh nisva vedela, kdo naju je zbudil: konduktar, carinik ali policaj. Največkrat pa sva se zmotila in potem so naju nejevoljni opozarjali na pomoto. Na pariški Severni postaji sva bila le še kupček vegetarijočega mesa. A ker je bilo jutro, sva se takoj odpravila v velenje.

Pariz je na prvi pogled povsem drugačen od Amsterdama. Sem hodiijo turisti, večinoma starejši, in vse polno Japoncev, ki fotografirajo, kot bi spuščali rafale v umetnost. Pridejo na hitro pogledat kulturne spomenike in naprej. Ne, hvala za tak turizem. Sploh ne čutiš z ljudmi, patina zgodovine se jim posede v možgane in občudujejo Napoleonove cunje kot relikvijske.

Ogledala sva si Notre Dame - gotsko katedralo, ki ji je tu-

Pozdrav iz Pariza (foto: Galjot M.)

Delček umetnosti Bruslja (foto: Galjot M.)

rizem vzel vso religioznost in služi povsem drugemu namenu; Louvre, v katerem tečeš maratonski tek od Egipta do danes. Iz njega pa prideš utrujen in z željo, da bi si lahko vzel vsaj teden dni časa in si natančno ogledal vse eksponate. Na Slovoloku zmage pa se ti odpre čudovit razgled po Parizu in z daljnogledom se lahko geografsko zelo dobro orientiraš. Tudi midva sva se napotila proti Eiflovemu stolpu. Na Slavoloku sva si ogledala še muzej. Najbolj mi je padlo v oči, da so razstavljene le fotografije zmag in ne tudi porazov. V spominu imam namreč Hitlerjev prihod v Pariz, v ozadju pa simbol zmage; te fotografije ni bilo v muzeju. Ah, potem se pač ne bi imenoval Slavolok zmage.

Proti večeru sva se odločila, da skočiva nazaj v Bruselj, da ne bova spala pod milim nebom. Zjutraj sva prispela in se podala po mestu. Vse je čisto, lepo in nisva se preveč dobro počutila, saj sva izgledala kot dva klošarja. Pred restavracijami sva se pasla in cedila slin, od božanske stojnice morskih dobrot: rakov, školjk, rib, kalamarov sva raje kar zbežala ob pogledu na vratolomne cene. Bil je prav dan belgijske armade. Ogledala sva si parado, fantenajinih let, in prav srečna sva bila v najini svobodi. Zanimivo, da imajo vsi tanki napisana imena žensk ali krajev, kot da jim to nadomešča domače?!

Zvečer pa na železniško postajo, kjer sva na žalost ugotovila, da bova morala pol noči prespati na postaji. Spalne vreče sva pustila v Parizu in ostale so le klopi, dolge kakšen meter, vendar vse zasedene. Po kakšni uri sva le došla eno in se dogovorila, da spi vsak po dve uri. Peter se

V Louvru (foto: Galjot M.)

je po polurnem prekladanju obupan dvignil in ves zadovoljen sem zasedel svoje kraljestvo. Na žalost pa ugotovil, da je prav borno in sem le z veliko težavo zaspal, potem pa ni bilo problemov. Mislim, da bi se smilil celo sardinam v konzervi !

Jutro v Parizu, pogled na klošarje, ki spijo pred vrati, se skrivajo pred dežjem in držijo svojo imovino namesto blazine. V kavarno odideva na kavo. A tukaj so že ali še vedno nočne ptice, ki plešejo svoj ples in kadijo "ž`temke" brez filtra kot žvečilne. Midva pa sva se mučila z njimi kot z vragom, ki ti prižiga ogenj v pljučih. Po celodnevem potepanju po dežju sva se naveličala srednje Evrope. Vrževa kovanec, ki pade na Portugalsko.

Padla je noč, čakava vlak za Porto. Sediva ob Sieni in spet slovo. Vsakih deset sekund pelje vlak po železnem mostu, kar naprej se slišijo avtomobilske hupe in sirene. Pred nama na dvajsetih metrih spijo trije potepuhi. O, Pariz nekaj si mi ostal dolžan, in prej ne bom popravil mnenja o tebi, dokler se spet ne vidiva !

nadaljevanje

Matej Galjot

Pogled na eno izmed ulic v Bruslju (foto: Galjot M.)

Ob odhodu v pokoj želimo Francu Tolarju, Lovru Berniku, Marti Demšar in Minki Smid mnogo sreče, zadovoljstva in zdravja. Obenem pa si želimo ponovnega snidenja z njimi ob srečanju upokoјencev.

SPOMINI NA DOPUST

Po novem letu, ko postanejo dnevi spet daljši, se že začnem veseliti lepote pomladi in topline poletja. V spominih se spet sprehajam po lepih doživetjih preteklega poletnega dopusta, ki sem ga z družino preživela ob morju in v gorah. Vsako leto ob tem času tudi premišlјujem, ali mi bo dano v prihajajočem poletju spet videti in doživeti morje.

Že v rosnih mladosti sem se spoznala z morjem na taborjenju oz. pod platneno streho in ta način mi je še vedno najbolj pri srcu.

Ker vsako leto nismo imeli možnosti za kampiranje v tovarniški prikolicici, smo se odločili za šotor.

Najraje gremo na morje pred najhujšim navalom turistov, da dobimo še kakšen prostorček v kampu. Iskanje primernega prostora je posebno doživetje, še večje pa, ko ga dobimo in si na njem postavimo streho nad glavo. Seveda pa je za kampiranje z družino treba precej pripeljati s seboj: pripomočke in nekaj hrane za kuhanje, nekaj posteljnine, obleke pa skoraj isto kot za v hribe, ker je včasih ob morju tudi hladno, posebno ob nevihtah in burji. Obvezna je trenirka, anorak in kapa. Kakšne "fineše" pa ni treba jemati s seboj. Kratke hlače, nekaj majic, kopalke, brisače in kakšne rekvizite za preživljanje prostega časa.

V spominu mi je najbolj ostalo letošnje in lansko kampiranje na Cresu. Ker je treba priti na otok s trajektom, moraš biti tudi pripravljen na morebitno čakanje v dolgi vrsti. Lahko pa imaš srečo, če vrste ni. Ko smo se izkrcaali s trajekta, smo se najprej morali povzpeti na greben otoka, po katerem vodi ozka cesta tudi še naprej na Lošinju.

Otok je precej skalnat, poraščen pa je v glavnem z redkim grmičevjem. Sredi otoka v kotlini pod nami se je svetilo sladkovodno jezero - Vransko, ki zalaga Cres in Lošinj s pitno vodo. Na Cresu je nekaj kampov. Peljali smo se v zaliv, kjer smo prebili dopust že lansko poletje. V kampu se ni nič spremenilo. Pričakalo nas je kričanje galebov, ki so čistili prostor po veselici. Prostor za kampiranje smo dobili na istem mestu kot lani, zato smo se v kratkem času namestili in že pred kosilom namakali v toplem in čistem morju.

Preko dneva smo se v glavnem kopali in kaj postorili okoli šotora, nabavili in skuhali kaj za pod zob. Če je bilo mirno morje, sem kdaj najela sandolin in odveslala za kakšno urico ob obali in nazaj. Ker je bilo ob obali v neposredni bližini našega šotora otroško igrišče, odbojkarško igrišče, namiznoteniške mize, minigolf,

igrišče za badminton, koši za metanje žoge na koš, nam ni bilo dolgčas. Proti večeru smo si obuli tenis copate, in če nam ni bilo do drugih aktivnosti, smo se sprehodili po obali. Posebno lepo je bilo opazovati sončni zahod. Včasih pa smo jo peš mahnil čez hrib v bližnje mesto na trg ali v slaščičarno.

Trgovino, kiosk, dve restavraciji in recepcijo smo tudi imeli dosti blizu, da nam ni bilo treba hoditi iz kampa. Zadnji večer pred odhodom pa so organizirali na igrišču veselico. Nabralo se je precej ljudi iz kampa in domačinov iz bližnjega mesta. Spekli so nam ovco na ražnju, čevapčiče in ražnjiče. Ob glasbi, plesu in igranju nam je minil večer. Ko smo se zjutraj navsezgodaj odpravljali domov, se je na veseliščnem prostoru spet prerekalo vse polno galebov, ki so pobirali ostanke mesa in kruha po tleh.

Ker se zima še dobro začela ni, pa bo treba dati še kakšen polenček na ogenj, predno si bomo spet oblekli kratke rokave, kajti samo spomni na toplo poletje nam ne morejo ogreti hladnih prostorov, kamor se zatečemo pred mrazom in nočjo.

M.M.

MISLI OB NOVEM LETU

V NOVEM LETU SI ŽELIM SNEG. RADA BI DELALA SNEŽENE MOŽE.
TATJANA, 1.b.

ZA NOVO LETO SI ŽELIM, DA BI BILA VESELA IN ZDRAVA. MISLIM, DA BOM DOBILA KAJ LEPEGA.

SPELA, 1.b.

RAD BI SMUČAL. DA BI BILO VELIKO SNEGA. ŽELIM SI, DA MI DEDEK MRAZ PRINESE AVTO NA BATERIJE.

DAVID, 1.b.

V NOVEM LETU SI ŽELIM VELIKO SNEGA. IN POD JELKO NAJ BO VELIKO DARIL.

KATJA, 1.b.

V NOVEM LETU SI ŽELIM SMUČE IN SANKE. HOČEM SNEG.
NATAŠA, 1.b.

ŽELIM SI VELIKO SNEGA IN NOVE SMUČE. RAD BI PSIČKA. Z NJIM BI SE LOVILA PO SNEGU.

ANDREJ, 1.b.

ŽELIM SI NOVO SOBO IN RADIO. RAD BI NOVE SMUČE. NAJ PADE VELIKO SNEGA.

SIMON 1.b.

JAZ ŽELIM, DA NE BI BILO NA SVETU VOJNE.

MATEJA, 1.b.

ŽELIM SI NOVO SOBO.

SIMON, 1.r.

DA BI BIL MIR V DRUŽINI.

BARBARA, 1.a.

DA TOVARISICA NE BI DALA TOLIKO NALOGE.

MILOŠ, 1.a.

DA BI BILA ZDRAVA IN PRIDNA.

SARA, 1.a.

DA BI SE OTROCI IMELI RADI IN BI UBOGALI TOVARISICO.
KATJA, 1.a.

DA BI BILA ZA NOVO LETO ZDRAVA IN BI BILA DOLGO POKONCI.
BOJANA, 4.a.

DA BI BILI MOJI SOŠOLCI BOLJ MIRNI.

MIHA, 3.a.

DA SE V SOLI NE BI PREPIRALI.

TADEJ, 2.a.

DA BI ZA NOVO LETO IMELI V RAZREDU ZABAVO IN BI PLESALI V PARIH, FANT Z DEKLETOM.

ANITA, 4.a.

DA BI ME ATI IN MAMI PUSTILA DALJ ČASA ZUNAJ, DA BI BILA ZDRAVA IN DA BI POD JELKO DOBILA DARILO.

MOJCA, 4.a.

ŽELIM SI PREDVSEM ZDRAVJA, SREČE, ZABAVE, MIRU NA SVETU, DA NE BI BILO LAKOTE IN NESREČ.

VILKO, 4.a.

ZA NOVO LETO SI ŽELIM ZDRAVJA, VESELJA, ZABAVE, MIRU NA SVETU IN VEČ SPORAZUMEVANJA MED VSEMI LJUDMI NA SVETU.

NATAŠA, 4.a.

PLAN KULTURNIH PRIREDITEV V KS ŽELEZNIKI ZA OBDOBJE 1987 - 1988

1. DAN REPUBLIKE: proslava
  - izvajalec: DPD SVOBODA v sodelovanju z OS Železniki
  - organizator: KK SZDL Železniki
  - dan: petek, 27.11.1987 ob 18. uri
  - kraj: Kulturni dom Železniki.
2. DRAMSKA PREDSTAVA: Komedija - RODIL SE JE OČE
  - izvajalec: gledališče Tone Čufar Jesenice
  - organizator: DPD Svoboda Železniki
  - dan: sobota, 5.12.1987 ob 19.30 uri
  - kraj: Kulturni dom Železniki.
3. NOVO LETO:
  - vsakoletne prireditve v okviru dedka Mraza
  - izvajalec: OS Železniki
  - organizator: sindikati
  - čas: zadnji teden v letu.
4. KRAJEVNI PRAZNIK:
  - a) Dramska predstava: Kristina Brenkova
Modra vrtnica za princesko
    - izvajalec: SKUD Naša beseda - OS Železniki
    - dan: torek, 5.1.1988 ob 17. uri
    - kraj: Kulturni dom Železniki.
  - b) Slavnostna seja organov KS - Kulturni program
    - izvajalec: DPD Svoboda v sodelovanju z OS Železniki
    - dan: petek, 8.1.1988 ob 17. uri
    - kraj: Kulturni dom Železniki.
  - c) Slavnostna akademija:
    - izvajalec: DPD Svoboda Železniki v sodelovanju z MePZ ISKRA, MoPZ NIKO in gostom MePZ PODLUBNIK iz Škofje Loke
    - dan: sobota, 9.1.1988 ob 19. uri
    - kraj: Kulturni dom Železniki.
5. KULTURNI PRAZNIK: proslava
  - izvajalec in organizator: DPD Svoboda Železniki
  - dan: sobota, 6.2.1988 ob 20. uri
  - kraj: Kulturni dom Železniki.
6. DRAMSKA PREDSTAVA: Komedija - Naši trije angeli
  - izvajalec: Gledališče Tone Čufar - Jesenice
  - organizator: DPD Svoboda Železniki
  - dan: sobota, 17.2.1988 ob 20. uri
  - kraj: Kulturni dom Železniki.
7. DAN ŽENA - proslava
  - izvajalec: DPD Svoboda Železniki v sodelovanju z OS Železniki
  - organizator: KK SZDL Železniki
  - dan: sobota, 5.3.1988 ob 18. uri
  - kraj: Kulturni dom Železniki.
8. DRAMSKA PREDSTAVA:
  - izvajalec in organizator: DPD Svoboda Železniki
  - dan: sobota, 12.3.1988 ob 20. uri
  - nedelja, 26.3.1988 ob 17. uri
  - kraj: Kulturni dom Železniki.
9. DAN "OF" IN "1.MAJ": proslava
  - organizator: sindikati
  - izvajalec: DPD Svoboda Železniki v sodelovanju z vsemi kulturnimi dejavniki v kraju
  - dan: petek, 29.4.1988 ob 18.30 uri
  - kraj: igrišče v Dašnici.
10. DAN MLADOSTI: prireditve po izbiri OO ZSMS ALPLES, ki je tudi izvajalec in organizator.
11. DRAMSKA PREDSTAVA: Mladinska igra - Žogica marogica
  - izvajalec: SKUD - Naša beseda
  - dan: konec maja ali začetek junija 1988
  - kraj: Kulturni dom Železniki.
12. PIHALNI ORKESTER ALPLES pripravlja samostojni koncert ki bo v aprilu 1988 v Kinodvorani na Češnjici.
13. MePZ ISKRA Železniki pripravlja samostojni koncert ob 10. obletnici delovanja konec maja ali v začetku junija 1988. Ob tej priliki bo MoPZ NIKO Železniki imel podelitev Gallusovih značk.
14. OO ZSMS ALPLES bo pripravila vsak mesec po eno likovno razstavo v obnovljenem razstavnem salonu pohištva ALPLES, v drugi polovici junija pa planira glasbeni večer z domačimi izvajalci v Kulturnem domu v Železnikih.
15. LIKOVNA SKUPINA iz ISKRE bo pripravila več likovnih razstav v sejni sobi ISKRE v Železnikih.
16. DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE bo do Novega leta vsakih štirinajst dni pripravilo ure pravljic za najmlajše v OS Železniki. Tik pred Novim letom pa bo teh prireditev več.
17. NOVOLETNI KONCERT (zabavno - glasbena prireditve)
  - organizator: ZSMS ALPLES
  - dan: sobota, 26.12.1987 ob 19.30 uri
  - kraj: Kulturni dom Železniki.

Stane Koblar

SREČNO 1988 ~ UREDNIŠKI ODBOR

